

mine Venner staa paa. Der er i Forslaget draget virkelig Omsorg for Privatskolen. De Bestemmelser, Partiet Venstre foreslaar i saa Henseende, maa erkendes at give Privatskolen en virkelig Betyggelse. Men jeg maa ogsaa her fremhæve, at jeg skulde tro, at det vilde være rigtigt at gaa endnu noget videre, at naar man virkelig vil betrygge Privatskolens Tilværelse, kan man ikke blive staaende ved det Tilskud, Partiet Venstre i Folketinget har foreslaaet, men maa gaa noget videre. Hvad Skolepengene angaar, foreslaas der jo ogsaa af Venstre virkelige Skolepenge og Fripladser. Det er altsaa det samme Synspunkt som det, jeg har tilladt mig at gøre gældende. Men ogsaa her maa jeg fremhæve, at Udførelsen synes mig at burde lempes adskilligt. Det forekommer mig, at de Skolepenge, der foreslaas, er for høje, endogsaa meget for høje. Jeg nævnede før, at efter min Mening maatte Skolepengene være moderate, meget moderate, jeg havde tænkt mig saadanne Skolepenge som dem, der nu betales i Statens Skoler eller vel endnu noget mindre. Jeg tror altsaa, at hvis man her skulde finde en tilfredsstillende Ordning, hvis Byrder ikke skal blive for store for Forældre med almindelige, jævne Indtægter, vil det være nødvendigt meget betydeligt at nedsætte det Skolepengekrav, som opstilles i Venstres Forslag.

Fremdeles mener jeg, at om end Venstres Forslag altsaa giver rundelig Adgang til Fripladser, burde det formuleres noget anderledes for at være tilfredsstillende. Jeg mener saaledes, at det ikke er rigtigt, naar det hedder i Forslaget, at Forældre med en Indtægt af 5,000 Kr. eller mere skal være udelukkede fra at faa Friplads for deres Børn. Jeg tror, det meget vel kan være saa, at en Mand med 5,000 Kr. eller noget derover kan trænge til den Begunstigelse, som det er at have sine Børn frit i Skolen. En Embedsmand f. Eks. og en Embedsmand i en Stilling, hvor der maaske stilles visse Krav til hans ydre Optræden, vil, selv om han har f. Eks. halvsjette Tusind Kroner i aarlig Indtægt, naar han har 3 Børn i Skolerne, utvivlsomt i de allerfleste Tilfælde trænge til en Lettelse; og hvis saa hans Børn desuden er flinke, velbegavede, flittige og artige, ser jeg ikke, hvorfor man ikke ogsaa skulde kunne tage saadanne Børn med. Overhovedet tror jeg ikke, at det vil være rigtigt at sætte en bestemt Grænse for de Vilkaar, som maa kræves i økonomisk Henseende for, at Forældre skal kunne faa Fripladser til deres

Børn. Jeg tror ikke, at det vil være rigtigt at nævne en bestemt Sum som Grænse. Jeg tror, at det maa overlades til de vedkommende Myndigheders Takt og Retfærdighedsfølelse at afgøre, om en Ansøger kan siges at trænge til Friplads eller ikke. Jeg erkender fuldstændig, at den, der ikke trænger til det, naturligvis ikke bør have Friplads, men Spørgsmaalet om, hvorvidt denne bestemte Mand trænger til Fripladser for sine Børn, kan efter min Mening ikke afgøres saaledes efter en Snor. Der kan jo nemlig være meget forskelligt Forslag i den samme Indtægt. Lad os tænke os to Mænd med samme Indtægt. Den ene har to Børn i Skolen og har en rask, dygtig Kone, som er i Stand til at passe sit Hus og sine Børn. Den anden har ogsaa to Børn i Skolen, men har desuden 5—6 andre Børn, som han skal sørge for, og hans Kone er syg og svag, saa at hun ikke blot ikke kan passe Huset og Børnene, men endogsaa trænger til megen, og maaske kostbar, Hjælp og Pleje. Det behøver ikke nogen nærmere Forklaring, at den sidste er langt ringere stillet end den første, skønt de i og for sig har ganske den samme Indtægt, og det vil sikkert i de allerfleste Tilfælde findes, at den sidste har Krav paa Friplads, selv om den første ikke har det. Jeg vilde altsaa foretrække, at man helst strøg denne faste Grænse og nøjedes med at kræve, at de, som ønsker Friplads, skal trænge dertil, foruden at de naturligvis skal være flinke.

Jeg har nævnt forskellige Punkter, hvor jeg mener, at Partiet Venstres Forslag maatte udføres noget anderledes, men jeg maa tilføje, at Partiet har i Folketinget fremhævet, at dets Forslag ingenlunde var dets sidste Ord, men at det var fuldkommen villigt til en Forhandling om alle Enkeltheder. Jeg tør derfor tro, at man med Hensyn til den Udførelse af Forslaget, som jeg nu har haft Lejlighed til at berøre, vil kunne føre en frugtbar Forhandling, ogsaa med Venstres Repræsentanter i dette høje Ting.

Man har imod at beskæftige sig med Venstres Forslag anført, at dertil var der ikke Tid, nu maatte man ordne Sagen, og det kunde man ikke, hvis man vilde gaa ind paa at behandle Venstres Forslag. Jeg ser nu ikke, at Venstres Forslag er saa uoverskueligt, at man ikke skulde kunne behandle det lige saavel som det Forslag, der i Forvejen forelaa. Jeg synes ikke, det ene kan tage meget mere Tid end det andet, det maa vist være omtrent Hip som Hap. Men hvis Forholdet endelig er det, at det ikke er muligt at komme igennem,